

Kalem Ruha Dokundu

– KONUK YAZAR · 12 Kasım 2016

KALEM RUHA DOKUNDU

Huzura büründü ellerim ve kalemle şekil buldu düşlerim. Tezatlarla dolu fikirlerim vaveyla ile yükselişte, ikbalim yazma sanatıyla direnişte. Şairin kelime oyunları ile sözcüklerinin lepiska saçlara uzanması, yazarın yüreğini kalemle idrakı... Kalem yüreğe dokundu ve ruhum şenlendi.

Bu sürur, o muhabbet kâğıtla misafirdi ve kaptanı idi tüm defterlerin. Eski çağlardan bugüne yazarak muhabbet buldu insanoğlu. Yazdan ne güzel eylemiş ki fikirler yazı ile evlenmiş. Kâğıdın kalemle nikâhı, nikâh şahidinin sözcükler oluşuyla özeldi. Sözcükler öyle derinden kafa yormadı hikâyenin sonu nasıl olur diye ve ilham birden gelip yazarak şekillendi. Yolun sonu bilinemezdi, kalem hayallerin esiri idi.

Şems-i Tebrizi'nin bir sözü aklıma geldi: 'Yolun ucunun nereye varacağını düşünmek beyhude bir çabadan ibarettir. Sen sadece atacağın ilk adımı düşünmekle yükümlüsün. Gerisi zaten kendiliğinden gelir.' Dua etmek de bu güzel söz gibi anlamlı değil midir? İnsan önce hayali için elinden geleni yapıp gerisini Allah'a bırakır ya hani. Sonuç müspet ya da menfi de olsa bilinemez ya hani. Kul sıkışmayınca Hızır yetişmeyeceği gibi, dua saati değilse umutlar da bir bekleyişte. İşi kadere bırakmadan önce, tedbiri dua ile alıp kalemle sözcüklere uzanmalı. Kalem ruha dokundu ümitsizlik perdesi kalkınca. Ellerim kalemle oyuna daldı ve sözcüklerle veda etti okurlarına.